

ДР ЗОРАН ЂИНЋИЋ – БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ

Рођен у Босанском Шамцу (Босна и Херцеговина, Република Српска)¹, 1. августа 1952. године, од мајке Миле и оца Драгомира, официра ЈНА на служби у том граду, детињство и рану младост провео је у босанско-херцеговачким местима, а највише у Травнику од 1961. до 1967. године. После очевог пензионисања, 1967. године, Ђинђић је дошао у Београд. Завршио је Девету београдску гимназију. Октобра 1971. уписује се на Филозофски факултет Универзитета у Београду, група за филозофију, где је дипломирао 6. децембра 1974. Био је руководилац у Савезу студената на Филозофском факултету. Због једног "Нацрта резолуције савеза студената филозофских факултета у Београду, Љубљани и Загребу", оквалификоване од стране тадашње, комунистичке, власти као "нека врста новог политичког програма, нова политичка платформа, а у исто време покушај који води стварању политичких субјеката уз већ постојеће друштвено-политичке организације" новембра 1974. је у Љубљани, са још шесторицом студената, осуђен на годину дана затвора. Затвор није одлежао.

Почетком 1977. отишао је у Западну Немачку, где је после две године докторирао на Универзитету у Констанцу, код ментора Албрехта Велмера, Хабермасовог ученика. Због одслужења војног рока вратио се у земљу 1979. године. После војске поново је отишао у Немачку где је на препоруку професора из Југославије добио Хумболтову стипендију 1982-1984. Од 1. јуна 1986. године запослио се у Центру за филозофију и друштвену теорију у Београду, где је стекао научно звање – Виши научни сарадник. Јануара 1989. године изабран је за наставника за предмет Савремена филозофија на Филозофском факултету у Новом Саду, али наставу никада није држао.

Зоран Ђинђић био је један од 13 српских интелектуалаца који су 13. децембра 1989. године објавили намеру да оснују Демократску странку (у даљем тексту: ДС), и то остварили већ 3. фебруара 1990. године, изабравши за председника странке др Драгољуба Мићуновића, а за председника Извршног одбора др Зорана Ђинђића. На првим вишестраначким изборима у Србији 1990. године, ДС је освојила седам мандата. Зоран Ђинђић је постао шеф парламентарне групе. На наредним парламентарним изборима у Србији 1993. године, ДС је освојила 29 мандата. Изборе 1997. године, ДС је са још петнаестак странака, бојкотовала. На парламентарним изборима после петог октобра, децембра 2000. године, коалиција Демократска опозиција Србије (у даљем тексту: ДОС), у чијем је саставу била и ДС, освојила је 176 мандата.

¹ до 1991. године Социјалистичка Федеративна Република Југославија (СФРЈ)
https://sh.wikipedia.org/wiki/Socijalisti%C4%8Dka_Federativna_Republika_Jugoslavija
https://en.wikipedia.org/wiki/Socialist_Federal_Republic_of_Yugoslavia

За председника ДС Ђинђић је први пут биран јануара 1994. и још два пута: на ванредној Скупштини Демократске странке 18. јула 1998. године и на редовној Скупштини странке 27. фебруара 2000. године.

Био је посланик у сва три вишестраначка сазива Народне скупштине Републике Србије и Већу република Скупштине СРЈ. За градоначелника Београда изабран је 21. фебруара 1997 године, испред коалиције "Заједно" која је на локалним изборима 1996. године однела победу у више градова у Србији. Са функције градоначелника смењен је 30. септембра 1997. године и гласовима дојучерашњих савезника. У судском спору са председником Владе Републике Србије Мирком Марјановићем, 20. септембра 1996. године осуђен је на четири месеца затвора, условно на две године. Врховни суд Србије је 9. јула 1998. године преиначио пресуду и изрекао нову, у којој је осуђен на седам месеци затвора, условно на три године. Политички притисци и прогон настављени су током 1999. године.

У јуну 2000. године Ђинђић је преузео функцију координатора у Савезу за промене, а потом постао и шеф Централног изборног штаба и координатор промотивне кампање ДОС-а за изборе који су одржани 24. септембра 2000. године. На тим изборима Ђинђић је изабран за посланика у Већу република Скупштине СРЈ.

За премијера Србије изабран је 25. јануара 2001. године, након победе ДОС-а на републичким парламентарним изборима у децембру 2000. године.

Амерички недељник "Тајм" у септембру 1999. године уврстио га је међу 14 водећих европских политичара трећег миленијума. Добитник је више престижних награда (немачке награде "Бамби" за 2000. годину у области политике, августа 2002. године, награду Фондације "Полак" и Фонда за америчке студије за допринос развоју демократије у Србији). Постхумно га је наградила Фондација за међународно разумевање и људска права Универзитета "Фридрих Шилер" у Јени, 2004. године. На другу годишњицу смрти, 12. марта 2005. године, председник Србије и Црне Горе Светозар Маровић постхумно је одликовао Зорана Ђинђића Орденом Немање првог степена.

Аутор је књига: "Субјективност и насиље", "Јесен дијалектике", "Југославија као недовршена држава". Био је главни и одговорни уредник часописа "Теорија", гласила Филозофског друштва Србије и неколико десетина научних чланака, прилога есеја и сл.

Др Зоран Ђинђић је убијен 12. марта 2003. године испред зграде Владе Републике Србије. Ђинђић је иза себе оставио супругу Ружицу, кћерку Јовану и сина Луку.